

www.ROVDYR.org

FOLKEAKSJONEN NY ROVDYRPOLITIKK NR 4 – DESEMBER 2009

Klar til dyst igjen!

MD VIL UT OG DISKUTERE ROVDYRPOLITIKK • KRAFTTAK FOR GAUPEJAKT I MIDT-NORGE
PÅ GAUPEJAKTKURS I NORDLAND • ROVDYRPOLITIKKEN TRYGT PLANTET I LØSE LUFTEN

www.rovdyr.org

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

Telefon: 975 95 119

Telefaks: 74 12 65 01

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Bankkonto: 4464.09.33434

Annonser

sendes til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk (se adresse over).

Annonser leveres som høyoppløselig PDF-fil. Bilder i annonsen må være CMYK og i 300 dpi. Fonter skal være «embedded». Alle farger i PDF-fila må være CMYK.

Stoff til ROVDYR

For å gjøre produksjonen av ROVDYR mest mulig effektiv ber vi om at stoff sendes på fil (helst worddokument) og gjerne på mail. Digitale bilder bør ha min. oppløsning 2,1 Mb pixel - 1650x1200 JPEG fine/normal.

Stoffet sendes til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk Postboks 40, 7701 Steinkjer aksjonen@rovdyr.org

Redaktører:

Åsmund Ystad

Nils Solberg

Andre bidragsytere:

Bjørn Skåret

Andreas Skartveit

Magne Akervold

Foto forside:

Maria Johansson

Gaupejegere ved Limingen i Lierne februar 2009

Utgivelser 2010

Nr. 1 – februar	manusfrist 13. jan
Nr. 2 – mai	manusfrist 8. april
Nr. 3 – september	manusfrist 12. aug
Nr. 4 – desember	manusfrist 1. des

Grafisk produksjon

TRYKKSAKERIET AS, 3570 Ål

www.trykksakeriet.no

ISSN 1890-8306

fra lederen

Julenissen, Obama og SNO

Dette med jul og godt nytt år har jeg aldri vært god på. Ingen av mine venner får verken kort eller pakker. Julegaven til mine nærmeste er å bli med på rådyrjakt i Sverige første juledag. Sist jeg var julenisse var i barnehagen til min datter for 12 år siden.

Erik Solheim og Heidi Sørensen i Miljødepartementet kan dette med jul. De har virkelig blitt noen gode julenisser de siste årene! For dem er det ikke nok med en juleaften, nei der i gården er det jul hele året!

Og vennene jubler, her er det fest! Rasmus Hansson i WWF får den største pakken under treet, 70-80 millioner kroner skal han nok ha for sitt miljøengasjement i året som kommer. De gamle vennene i Naturvernforbundet blir heller ikke glemt av Erik og Heidi. Sekken er stor, men den blir fort tom når alle i "familien" skal ha sitt.

Obama stakk en tur innom og hentet Nobelprisen sin.

Yes, we can, var Barack sitt valgspår under hans vei mot det Hvite hus. Og inn kom han, fullt fortjent (Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er kun upolitisk i Skandinavia)

Noe av det første Obama gjorde som president var å gjeninnføre ulvejakt i USA, selvfølgelig under massiv kritikk fra vernesiden. Jeg håper at Stoltenberg fikk snakket jakt med Obama, selv om praten ble kort denne gang.

"Yes, we can" kunne vært slagordet til Folkeaksjonen også. Visst pokker nytter det å aldri gi seg. "Kjerringa mot strømmen" fra Asbjørnsen og Moe, kunne vært et annet slagord.

Misnøye starter alltid som en hvisking, som etter hvert blir til tale. Slik var det også med Folkeaksjonen de første årene, selv om de etablerte organisasjonene og politikerne sa hysj.

Nå er vi blitt et kor på mange tusen stemmer og vi blir hørt. Yes, we can!

Et pjuskete vesen av ubestemmelig ulvelignende art var en tur innom Grorud i begynnelsen av desember. Det ble sirkus, hele forsiden på VG ble dekket av et dårlig mobilbilde.

Ordførerne øst, nord og sør for hovedstaden har mengder med ulv som de vil gi til sin kollega i Oslo. Men Fabian Stang har lært mer enn sitt fadervår av sin mor Wenche Foss og takket bestemt nei til ulv i Oslo. En byråd fra FRP ønsket derimot ulven velkommen til Oslomarka. Han har neppe lest sitt eget partiprogram.

SNO i Nordland

Jeg har nylig vært i Nordland og holdt gaupejaktkurs i Salten og på Helgelandskysten for hyggelige og engasjerte folk. Det er alltid trivelig for en urban østfolding å møte så ekte og gjestfrie folk som i Nordland. Dessuten har de ikke for vane å klage på alt mellom himmel og jord som oss sørpå.

Men så var det Statens naturoppsyn, SNO. Her er misnøyen nærmest unison uansett hvem man snakker med i Nordland. Andre steder i landet er det mitt bestemte inntrykk at utmarksbrukere og jegere stort sett har et greit forhold til SNO-folkene, som gjør så godt de kan for å bygge tillit og minske konflikter.

Dette har SNO tydeligvis mislykket totalt med i Nordland, og historiene om ukloke avgjørelser og maktarroganse er mange. Slik skader SNO som det verktøy det er ment å være. Her bør det ryddes opp. Slik kan vi ikke ha det!

Nils Solberg

Kjør debatt

Dette var statssekretær Heidi Sørensens avslutningsreplikk fra Miljøverndepartementet (MD) i møte med Kontaktutvalget for rovviltforvaltning på Gardermoen 2. desember.

ÅSMUND YSTAD
aksjonen@rovdyr.org

Det var ikke debatten i kontaktutvalget Sørensen siktet til, men debatt om rovviltpolitikken mellom myndigheter, organisasjoner og publikum fram mot Stortingets kommende behandling av nytt bestandsmål for ulv og bjørn i Norge. MD ønsker å legge opp til en bred prosess med debatt og involvering av ulike aktører i rovviltrområdene neste år, gjerne også i form av folkemøter.

Regjeringen vil legge fram en Stortingsmelding om bestandsmålene for ulv og bjørn innen utgangen av 2010, og ønsker et bredest mulig forlik med opposisjonen på Stortinget.

Hovedlinjene videreføres

Regjeringen signaliserer at hovedtrekkene i rovviltforliket fra 2004 ligger fast. Men samtidig er rovviltpolitikken i utvikling og det er bakgrunnen for ønsket om endringer og nye vurderinger. Den todelte målsettingen om hensynet både til utmarksnæringene og store rovvilt ligger også fast. Det finnes ikke noe alternativ til den todelte målsettingen i følge Heidi Sørensen.

Grenseflokkene

Regjeringen ønsker at grenseflokkene med ulv skal telle med i det norske bestandsmålet. Men det forutsetter i følge Heidi Sørensen avklaring i det som vil bli krevende forhandlinger med svenske myndigheter som i dag teller med grenseflokkene i sitt bestandsmål.

Kunnskapsgrunnlaget

Sentralt i den nye naturmangfoldloven står kravet om at all forvaltning av natur skal være kunnskapsbasert. Dette gjelder også rovviltforvaltningen. Men dette omhandler både vitenskapelig kunnskap og erfaringsbasert kunnskap.

Felles virkelighetsforståelse

Statssekretæren la stor vekt på behovet for felles virkelighetsforståelse som en forutsetning for samhandling og politikk. For eksempel er det avgjørende med enighet om antall rovvilt som finnes for å kunne bli enige om forvaltningstiltak.

Galventispa et unntak

Heidi Sørensen sa at sommerens situasjon med Galventispa var helt spesiell, og må ikke anses som hovedregelen. Soria Moria II gir klare føringer om forutsigbarhet i områder som er prioritert for beitebruk. Når det gjelder fremtidig håndtering av genetisk viktige individer av ulv, vil det bli utarbeidet en egen strategi for dette.

Ny nødverge

MD er nå i slutfasen av arbeidet med en lovproposisjon om nødverge.

Dersom bestanden av jerv, gaupe og bjørn i en 3-årsperiode har vært klart over det bestandsmål som er fastsatt av Stortinget, skal adgangen til å felle disse artene i nødverge utvides. I tillegg utvides adgangen til å felle rovvilt, uavhengig av art, som befinner seg i rovviltsikkert hegn.

I tillegg vil regjeringen fortsette arbeidet med spørsmålet om en generell innlemmelse av hund i nødvergebestemmelsen.

Ulovlig jakt

MD er bekymret for illegal jakt. Heidi Sørensen la til grunn at det er en omfattende illegal rovviltjakt som må reduseres. I diskusjonen i kontaktutvalget etter innledningen fikk imidlertid statssekretæren kritikk for å komme med alvorlig påstander med grunnlag i usikker kunnskap og dårlig dokumentasjon.

FOTO: FINN ERLEND ØDEGÅRD

**Du kan lese Heidi Sørensens foredrag på www.rovdyr.org
Les også kommentar på side 8
inne i bladet: Norsk rovvilt-
politikk trygt plantet i løse
lufta.**

Kontaktutvalget for rovviltforvaltning

er en møteplass for berørte aktører i rovviltpolitikken på sentralt nivå som gir råd til regjeringen om rovviltforvaltningen.

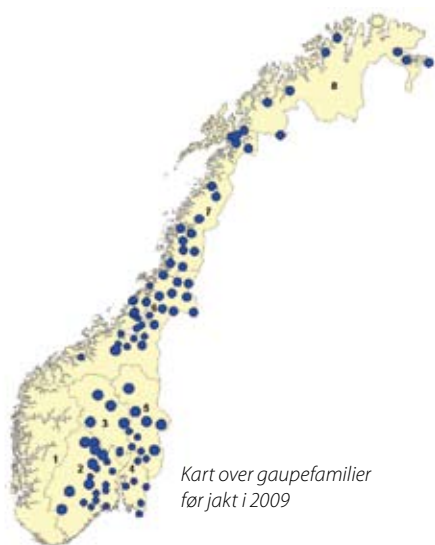
Deltagerne i utvalget er:

- Kommunenes Sentralforbund
- Norskog
- Norges Skogeierforbund
- Utmarkskommunenes sammenslutning
- Norsk Sau og Geit
- Norsk Bonde- og Småbrukarlag
- Norges Bondelag
- Norges Jeger- og Fiskerforbund
- Folkeaksjonen ny rovviltpolitikk
- Norges Naturvernforbund
- Foreningen Våre Rovdyr
- WWF-Norge
- Sametinget
- Norske Reindriftsamers landsforbund
- Den Norske Turistforening
- Miljøverndepartementet
- Landbruks- og matdepartementet
- Mattilsynet
- Statens naturoppsyn
- Reindriftsforvaltningen
- Direktoratet for naturforvaltning

Krafttak for å få kontroll på gaupa i Midt-Norge

Inntil 65 gauper kan felles på kvotejakt i 2010 i region 6, Midt-Norge. Dette er den regionale rovviltnemndas bidrag til å komme ned på bestandsmålet. Men det krever mer enn en halvering av antallet gauper i regionen

ILLUSTRASJON: NINA

Kart over gaupefamilier før jakt i 2009

ÅSMUND YSTAD

Regionene 2, 6 og 7, Aust-Agder, Telemark og Buskerud, Midt-Norge og Nordland har hatt sterkt økning i antall gauper. På landsplan ble det registrert 92 familiegrupper før jakt i 2009. Det er 27 flere enn Stortingets bestandsmål på 65.

Store tap til sau og rein i Midt-Norge og Nord-Norge, og spesielt politikernes bekymring for situasjonen for sør-samisk tamreindrift gir håp om at Miljøverndepartementet holder fingrene fra fatet og ikke reduserer kvoten. I 2008 ble det dokumentert minimum 21 familiegupper i Midt-Norge. Og mens fagfolkene var sikker på at bestanden var på tur nedover, ble det tvert imot registrert 26,5 familiegupper i 2009, 220% over bestandsmålet for regionen.

Gaupeboomen i Midt-Norge kommer på tross av at det i flere år er skutt langt flere gauper enn det fagfolkene har anbefalt. Det bør være en et tankekors for dem som har ansvaret for situasjonen i region 2. I Buskerud og Telemark er skadenivået og forekomsten av gaupe økende. Erfaringene fra Midt-Norge tilsier at en jaktkvote på 24 gauper + 4 tilleggsdyr i region 2, ikke er nok til å komme ned fra dagens minimum 19 familiegupper og ned til målet på 12.

Særlig fra sentrale deler av Telemark har

det kommet klare signaler om at jaktkvoten er alt for liten.

I andre deler av landet sliter man med dårlig bestandsregistrering på grunn av manglende sporsnø. I Østfold ble ikke situasjonen bedre sist vinter, da SNO ikke klarte å følge opp sin del av jobben med sporing og dokumentasjon da snøen plutselig la seg noen dager i februar. En rekke innmeldte observasjoner av familiegupper resulterte i noen få dokumenterte.

Resultatet er at mange gaupejegere også i vinter må finne seg i å operere innenfor store jaktområder med en jaktkvote på 1 gaupe.

Men dårlige snøforhold for sporing gjelder store deler av landet og myndighetene er garantert høgt konfliktnivå så lenge det ikke blir gjort nødvendige grep for å ta høyde for at gaupene yngler like godt i områder med lite snø om vinteren.

FOTO: MD

Erik Solheim er fornøyd med Folkeaksjonen

Miljø- og utviklingsminister Erik Solheim har vært nødt til å svare for kritikk mot at Direktoratet for naturforvaltning (DN) samarbeider med Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk om kjøp av nyhetsklipp fra www.rovdyr.org.

Både Norges Naturvernforbund, Foreningen våre rovdyr og ikke minst Fellesaksjonen for ulv, har reagert kraftig på at DN benytter seg av Folkeaksjonens tjenester. Verneorganisasjonene har bedt Miljøverndepartementet sette en stopper for at ulvemotstanderne i Folkeaksjonen informerer det norske folk om alle sider ved rovdyrpolitikken.

I et brev til Stein Arnesen i Fellesaksjonen for ulv, skriver imidlertid Miljø- og utviklingsminister Erik Solheim at hans oppfatning er at nyhetstjenesten fra Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk som DN legger ut på rovviltportalen, "har fungert etter intensjonene, og er benyttet av mange".

Det har Erik Solheim helt rett i. I følge DN er Folkeaksjonens "mediaklipp" den klart mest besøkte av rovviltportalens temaser.

To gaupejaktkurs på ei langhelg i Nordland

FOTO: CATHRINE ENOKSEN

Saltdalsjegere uten snø, men det er lenge til 1. februar.

NILS SOLBERG

Med jevne mellomrom får jeg og Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk invitasjon til å holde jaktkurs. I sommer var vi i Hattfjelldal og stiftet lokallag for Folkeaksjonen på Helgeland. Der møtte jeg Catrine Enoksen, prosjektleder i Rovviltprosjektet i Salten. Hun inviterte meg tilbake for å holde gaupejaktkurs. Gaupejeger Steinar Sirijord fra Hattfjelldal ble kontaktet og sammen med hans russiske støver var vi klare for å holde en teoretisk og praktisk del.

Saltdal

Det skjedde første helga i desember, i Saltdal. Fredag kveld og lørdag formiddag var vi samlet, en svært trivelig gjeng med interesserte gaupejegere. Her var det mange jaktdøgn samlet og ditto erfaring, selv om gaupejakt med hund var nytt for de fleste. Her kom jeg fra grønne plener i Østfold og gledet meg til hvite dalsider med perfekt sporsnø. At Saltdal er et av de mest nedbørfattige områdene i Norge vet jeg nå. Vi tråkket veier og stier på lørdag morgen etter

spor men snøforholdene gjorde det umulig, og den 3 år gamle russerstøveren til Steinar ble liggende i bilen.

Tjongsfjord

Lørdag ettermiddag gikk turen ut til kysten og nedover fantastiske Helgelandskysten til Tjongsfjord. Der hadde Olav Aga tatt initiativ til gaupejaktkurs. De sliter med mye gaupe, lite snø og manglende jakttradisjoner. Etter en biltur på 23 mil på isete og krokete veier gjennom den vakreste naturen Norge kan by på, kom Steinar og jeg endelig fram. Vertene disket opp med kokt fersk sei med tilbehør, og kurslederne sovnet som steiner kl.19. Vi startet kurset kl.20.00 på lørdagkvelden, og jeg våknet en bit inn i mitt eget foredrag om sportegn. Det siste bildet på min power-point ble vist rundt midnatt!! For en herlig gjeng med jegere og for et engasjement.

Hit må jeg tilbake en gang med mine hunder om høsten.

I likhet med Saltdal var snø mangelvare også her ute i havgapet og søndagens sporing ble håpløs. Sauetapene til gaupa

har vært formidable de siste årene og rådyrbestanden var også blitt kraftig desimert av gaupa. Men får jegerne i Tjongsfjord plukket vekk noen katter, vil rådyrjakten bli fantastisk. Elgstammen var utrolig sterk og hjorten var på vei inn. Her er et eldorado for jegere.

En jeger som ikke trenger kurs

Til slutt må jeg fortelle om Kjell Hansen fra Saltdal, som deltok på det første kurset. Kjell Hansen har alene skutt 29 gauper til nå i karrieren uten bruk av hund. I tillegg har han skutt mange jerver, deriblant to hittil denne sesongen.

Hva gjør man som kursleder i gaupejakt med hund når slike som Kjell Hansen sitter som kursdeltager? Jo, man spør pent om han vil dele av sin erfaring.

Takk til Kjell og alle andre jegere i Norge som deler av sine erfaringer og kunnskap om jakt og fangst på rovdyr.

Hver tredje bjørn som er registrert i Norge har også vært i Sverige

Bjørner som kommer

...og bjørner som går

FOTO: NILS SOLBERG

ÅSMUND YSTAD

Dette går fram av materialet som nå er klart etter at norske og svenske myndigheter har samordnet resultater fra DNA-analyser fra innsamlede skit- og hårprøver de siste årene. Tidligere har slik kunnskap ikke vært tilgjengelig fordi analysene fra de to landene har vært gjort ved ulike laboratorier. Først etter et omfattende utviklingsarbeid er det nå mulig å samordne resultatene fra Norge og Sverige.

I Norge er det samlet inn prøver lands-

delsvis i alle årene etter 2005. I Sverige har man samlet inn dna fra flere år tilbake.

Sammenligningen mellom svenske og norske DNA-analyser omfatter bjørner registrert fra Nordland og sørover i Norge. I perioden 2006-2008 er det registrert 132 bjørner i Norge fra Nordland og sørover. 43 av 132 bjørner i dette området var også registrert i Sverige.

Data fra DNA-analysene, kombinert med data fra radiomerkede bjørner i Sverige, viser, ikke overraskende, at mange hannbjørner i grensetraktene søker til binne-

tette områder i Sverige i brunsttida. I mai-juni går derfor mange hannbjørner østover fra Norge, for så å vende tilbake senere på sommeren.

I 2009 er det for første gang gjennomført en landsdekkende innsamling av skit- og hårprøver fra bjørn i løpet av ett kalenderår. Analysene gjøres av Bioforsk Svanhovd, og resultatene skal være klare innen 1. april neste år.

KILDE: DIREKTORATET FOR NATURFORVALTING

Ulvejakt

NILS SOLBERG

Svenskene ruster seg til ulvejakt. Midt i desember hadde over 8000 jegere meldt seg på lisensjakt, og det er bare starten.

Dette jegerkorpset skal regulere ulvestammen i Sverige til under 210 dyr. Men med jaktkvoter som er antydnet å bli inntil 40 ulver, hjelper det ikke med mange jegere. Med de mange og store kullene som er født i 2009 blir det lite regulering av å skyte 40 ulver.

Hvis de skulle få lov til å skyte ulver i grenseflokkene, vil dette bli den enkleste jakta for svenskene. Da kan de bare sette seg

på grenserøysene med riflene sine slik de gjorde i 1905. Det vil ikke forbause meg om hundrevis av nordmenn vil stille opp og drive grenseulvene mot Sverige og inn på lovlig grunn under nyttårshelga.

Svenske ulvejegere hadde hatt stort utbytte av å besøke sine kolleger i Østerdalen for opplæring i forkant. Jegere i Rendalen og Stor-Elvdal har nok en gang demonstrert at ulvejakt, det kan de! To ulver ble felt på lisensjakt 7. og 9. desember. God organisering, godt miljø og stor innsats gir resultater. Jegerne i Østerdalen har nok en gang vist at ulv + lisenskvote+snø = felling.

FOTO: LARS GANGÅS/ SNO

Hannulv fra Ockelbo skutt i Rendalen 7. des.
Tispa skutt to dager senere.

Innvandrerbråk på riksveg 25

Russerulven Ivan kom, sloss og forsvant

FOTO: SCANPIX / VG

Olga, ledertispa i Julussareviret, var kanskje både årsak og vitne til ulveslaget på riksveg 25 i Elverum i januar i år. Her er Olga bedøvd under merking i mars 2009

ÅSMUND YSTAD

En dag, tidlig i januar 2009, sloss to ulver så blodet fløt på riksveg 25 mellom Elverum og Trysil. Dna-analyser fra åstedet viste at kamphanene var to finskrussiske innvandrerulver. Den ene var hannen i Kynna-reviret i Elverum og den andre var Ivan, som han ble døpt i løpet av den tiden han ble sporet i Julussareviret i Åmot og Elverum vinteren 2008-2009.

Da Ivan skulle radiomerkes i mars, fant man imidlertid kun en ungulv og tispa i Julussareviret, som fikk navnet Olga. Ivan var borte, og på tross av manglende dokumentasjon ble det raskt opplest og vedtatt fra forskning og forvaltning at Ivan var illegalt drept.

I følge ulveforskerne i Skandulv er altså russerulven Ivan og landsmannen i Kynna-reviret to av ytterst få ulver som har klart å forsere de mange hindringene som står foran streifulver som ønsker å gå fra Russland og Finland til Sør-Skandinaia.

Begge har i følge forskerne klart å overvinne alle disse hindringene. Begge to har funnet den lange veien til Hedmark. Der har de funnet hvert sitt naborevir i Elverum kommune, og der møttes de til kamp om samme tisper på riksveg 25 tidlig i januar 2009.

Ingen ting er umulig, heller ikke i ulveforvaltning. Men den statistiske sannsynligheten for at noe slik skulle skje er vel om mulig enda lavere enn den tilliten folk i ulvesona har til forvaltningen og ulveforskerne, farlig nær null.

Flere jerver tross økt uttak

I inneværende sesong kan det felles totalt 102 dyr på lisensfelling. Hunndyrkvotene er satt til totalt 64 dyr. Årets kvote er noe høyere enn foregående jaktår hvor det ble fastsatt kvote på 86 dyr, av disse 28 hunndyr. I fjor ble det felt 40 dyr av kvoten på lisensjakt. Når en i tillegg tar med ekstraordinære uttak i regi av DN og SNO, ble det totalt tatt ut 90 jerv i 2008/2009.

Økende bestand

På tross av betydelig uttak av jerv på lisensfelling og ekstraordinær skadefelling de siste årene, har bestanden økt. I 2009 ble det registrert 53 ynglinger i Norge, en økning i forhold til både 2008 og 2007.

En dokumentert avgang på til sammen 244 jerver i perioden 2006 til 2009 har med andre enda ikke gitt seg utslag i redusert bestand.

KILDE: STATENS NATUROPPSYN

Svenske jegere skal forberede ulveflytting

Riksdagens nye rovdyrpolitikk inneholder en rekke omfattende tiltak. Det åpnes for lisensjakt, men det innebærer også konkrete planer om å bedre den genetiske situasjonen for ulven.

Hvis finskrussiske ulver ikke kommer seg til Sør-Sverige på egne bein, skal de nå få hjelp. Enten ved å flytte dem sørover fra Nord-Sverige, eller importere ulver fra Finland eller Russland hvis man finner det nødvendig.

Svenskene vet at slike tiltak blir krevende. Derfor skal Naturvårdsverket og ulveforskerne utrede dette nærmere, blant annet finne passende metoder og transportmiddel! Man er også klar over dette vil kreve en hel del forberedelser i de områdene som skal ta imot utsatte ulver.

I det viktige arbeidet med å forberede folk i områdene som skal ta imot ulvene, skal jegerorganisasjonene engasjeres.

KILDE: NATURVÅRDSVERKET

NSG med Handlingsplan

Norsk Sau og Geit tar grep for å rette på den feilslåtte rovviltpolitikken som ikke samsvarer med de vedtak Storting og Regjering har gjort. Handlingsplan Rovvilt har det klare hovedmål at det i framtida skal være mulig med beiting i utmark over hele landet.

I Handlingsplanen kommer NSG med konstruktive forslag til tiltak som vil bidra til et lavere konfliktnivå og gjøre det mulig med både beiting i utmark og rovviltartenes overlevelse. Nå vil NSG gjøre den kjent blant politikere og forvaltning, slik at de kan begynne å se etter andre løsninger på den langvarige konflikten.

KILDE: NSG

Region	Kvote	Hunndyr- begrensning
Region 1	6	6*
Region 2	0	-
Region 3	5	3
Region 4	-	-
Region 5	8	5
Region 6	35	10
Region 7	10	6
Region 8	38	34 (4 i sone A)
Totalt	102	64

Rovdyr 4-2009

KILDE: ROVVILTPORTALEN/ SSB

Norsk rovdyrpolitikk trygt plantet i løse lufta

BJØRN SKÅRET, TRYSIL

Heidi Sørensen har holdt foredrag i Kontaktutvalget for rovviltforvaltning. Her signaliseres det at hovedtrekkene fra rovdyrforliket 2004 ligger fast og at dette vil være fundamentet for regjeringens åpning for en varslet gjennomgang av rovdyrpolitikken i Soria Moria II.

Jeg skal i det følgende gjøre rede for hvorfor dette foredraget, i all sin ambisjon om å framtre som kunnskapsbasert, fornuftig, framtidsrettet og moteriktig miljøvennlig, provoserer meg så voldsomt – ja faktisk mer enn noe annet jeg har opplevd de siste par årene. Og det er ikke lite.

Naturligvis har det noe med tidspunktet å gjøre: Samme dag som jeg leser foredraget, kommer nyheten om at Oslo er utpekt som den tredje mest miljøvennlige europeiske hovedstaden. Begrunnelsen er at byen baserer sin energibruk på forureningsfri vannkraft fra norske fosserfall. Mens min hjemkommune, Trysil, som ble nektet å bygge ut sin vannkraft, med den begrunnelse at det ville ødelegge miljøet, nå er blitt pålagt å være oppvekstområde for nye rovdyrstammer – som ledd i miljøkampen – og legger ned utkantskolene for å berge sin budsjettbalanse. Kraftkommuner som Eidanger, Aurland, Modalen og Bykle er derimot blant landets rikeste og forsyner sine grunnskoleelever med gratis laptop.

Jeg bør vel i rettferdighetens navn nevne at Trysil fikk erstatning for fredningen av Klara-vassdraget og Ljøra: 4

millioner kroner. Et forutseende storting øremerket imidlertid en stor del av dette til rådgivningstjeneste for det lokale jordbruket, med det glimrende resultat at et 50-tall nye driftsbygninger ble reist. Nå står de fleste av dem tomme – men ikke nedbetalt! – etter at husdyrbruket i bygda på det nærmeste er avviklet.

Det er bakgrunnen for at Trysil nå framheves som et eksempel på vellykket rovdyrforvaltning: Her finnes snart ikke rovdyrskader på bufe lenger i følge offentlig statistikk. Avviklingen av det økologisk riktige utmarksbeitet, basert på den ressursen som mer enn noe la grunnlaget for den spredte bosettinga i bygda vår, blir altså framstilt som en miljøgevinst av dem som har makta.

Eller for å vende tilbake til Heidi Sørensen: Igjen kommer hun trekkende med en ny departemental tolkning av Bernkon-

vensjonen, omhyggelig tilslippt for å kunne kamuflere det faktum at hennes departement, i intimt samarbeid med løsbikkjene i miljøorganisasjonene, i sin tid lurte Stortinget og det norske folk trill rundt. Hun sier:

“Selv om bestandene er grenseoverskridende med våre naboland, har vi et selvstendig ansvar for å ha deler av bestandene på norsk territorium. Noe av hensikten med internasjonale avtaler er nettopp å sikre at alle land bidrar til å opprettholde våre felles naturverdier.”

Da Bernkonvensjonen ble undertegnet i 1979, hadde vi ingen ulvebestand i Norge. Da Norge ratifiserte konvensjonen, etter sju års forgjeves forsøk

Bjørn Skåret

på å få andre land med på å avstå fra de reservasjoner vi selv hadde varslet, ble det sagt at norsk rovviltforvaltning kunne fortsette i omtrent samme spor som tidligere. Det er den eneste grunn til at ratifiseringsvedtaket ble enstemmig. Hadde representantene den gang visst at de med det åpnet for en ny bestand av ulv i Norge, ville det ikke ha skjedd.

Heidi Sørensen prøver igjen å opprettholde den forestilling at rovviltforliket i 2004 var en konsekvens av forskningsbasert kunnskap og økologisk fornuft. Sannheten er at det var et produkt av hestehandel på politisk nivå og at de vedtatte bestandsmål var et kompromiss, basert på fortidens synder og øyeblikkets maktfordeling. I ettertid blir nye begrunnelser tatt i bruk i takt med skiftende moter og konjunkturer.

Det er en velkjent taktikk å snakke om å gå videre og se framover når skjelettene begynner å falle ut av skapene. La oss heller renske opp i uhumskhetene før vi bestemmer oss for hvilken retning vi skal gå i.

«Det er en velkjent taktikk å snakke om å gå videre og se framover når skjelettene begynner å falle ut av skapene.»

Ulven på Stortinget

FOTO: NYEBILDER.NO

AV ANDREAS SKARTVEIT
TIDLEGARE FORLAGSMANN
OG NRK-DIREKTØR

Få skapningar har så dårleg omdømme som ulven. Nesten ingen har noko godt å seie om han. Walt Disney har gjort han til ein lumsk skurk som plagar dei søte smågrisene. Eventyret fortel at han lurer Rødhette på stygt vis. Og Veslemøy hos Arne Garborg vil finne seg ein bjørkekubb og gje han ein god på snuten, fordi han riv sund sauer og lam. Og kva samar og bønder seier om han når dei er for seg sjølv, vågar eg ikkje tenkje på. Så mykje verre kan det ikkje bli.

No er alt dette endra. Stortinget har lagt sine mektige armar rundt ulven. Dette rufsete og jaga kreket, ulv, skrubbe, gråbein, er blitt verneverdig, som Nidarosdomen og nasjonaldraktane. Som eit forsømt urfolk har han fått tildelt landområde der han kan farte omkring og ta for seg utan at nokon eingong kan hytte med neven til han. Rettane hans er feste i lov og stortingsvedtak. Den norske ulven har nok aldri hatt det så godt. Omsider nådde velstandsauken og rettsstaten fram til han også.

Men det er murring rundt. Gammalt agg lever. Alle er ikkje forsona med denne luskande gråtassen. Granneulvane våre, svenskeulvane, har same vilkår og vern som norske ulvar. No viser ei gransking at svenske ulvar og andre rovdyr forsyner seg like mykje av reinsflokkane som samane gjer. Rovdyra og samane deler reinsdyra 50-50. Dei deler likt. Samane er ikkje sikre på at dei er like nøgde med det som ulvane er. Norske sauebønder, i Engerdal, Liene, Skjåk og der omkring legg ned sauehaldet. Dei meiner etter kvart at ulv, bjørn og jerv har meir att for dyrehaldet enn dei har sjølve. Bønder har no alltid tenkt mest på sitt.

Men no har ulven byrja å ta jakthundar. Jegarar vågar ikkje lenger å sleppe hunden etter viltet. Han kjem ikkje att. Han er blitt ulvematt. Og mødre må følgje barn på skuleveg, fordi ulven ruslar omkring. Sinte og såre jegarar og urolege mødre er langt farlegare for ulven enn nokre spreidde bønder langt oppe i dalføra. Om dei ikkje sit på Stortinget, har dei i alle fall venner der. Og det er Stortinget som har tatt ansvaret for ulven. Skal ulven leve lenge i landet, bør han nok slutte å ete jakthundar og å skremme

skolebarn. Det bør nokon fortelje han. Dei fleste ulvevenene bur i byar. Og byar er det etter kvart mest av.

I vår var det ein ulv som virra seg ned i Stockholm. Ingen hugsar sist det hende. Han tok for seg av det han fann, og det vart straks gjeve fellingsløyve. Styresmaktene organiserte jakta, og ulvejegarane vart anonymiserte og namnlause, slik at ulvevenene i Stockholm ikkje skulle finne dei og plage dei. Det svenske jegarforbundet protesterte mot felling. Ikkje fordi dei hadde vondt av ulven, men fordi dei meinte at folket i Stockholm no burde nytte sjansen til å bli kjende med dette dyret som dei var så glade i, og som dei aldri hadde sett.

Ulven vart skoten. Stockholm er atter ulvefritt.

Statens ansvar for ulven går langt. Ulvehannane som finst blir fanga og radiomerkte. På dataskjermar kan vitenskapsmenn følgje ulvehannens daglege ferd og liv, også familieliv. Dagens svenskar veit meir om dagleglivet til ulvehannane sine enn dei veit om kvar kongen deira ferdast.

Det vart brysamst å sleppe ulven inn i det norske Stortinget og den svenske Riksdagen. Han tek seg til rette her også. Og magamålet og folkeskikken er som det har vore. Når alvorlege kvinner og menn sit på Soria Moria eller kvar det no er, for å lage dokument, skipe regjering og styre landet, då skjer det til akkompagnement av tallause krav og pressgrupper. Og langt innifrå Nordmarka høyrer vi spreidde ulvehyl. Senterpartifolka grip etter kniven, medan SV smiler breitt. Ulven er på veg til Karl Johan. Omsider. Berre statsministeren ser rådlaus og uroleg ut. Han skal sy dette saman.

Ulven har aldri vore lett å ha med å gjere. Heller ikkje i politikken.

Folkeaksjonens ledelse og politikk:

Landsstyrets medlemmer:

Nils Solberg, Halden
Landsstyrets leder

Fredliveien 6,
1792 TISTEDAL
Tlf. 901 75 120

e-post: nilsolberg@solbergreiser.no

Laila Hoff, Hattfjelldal.
Bonde, lærer og daglig leder
Tlf. 920 51 459

Sara Kvell, Lierne
Fylkespolitikker
Tlf. 917 90 265

Torvald H. Brinch, Oslo.
Advokat
Tlf. 950 48 909

Vidar Helgesen, Rena
Læter
Tlf. 917 46 796

1. vara: Ola Arne Aune, Oppdal tlf. 970 79 868

2. vara: Håkon Furuovde, Folldal tlf. 959 38 213

3. vara: Eli Bjorvatten, Vegårshei tlf. 907 50 423

Ansatte:

Åsmund Ystad: Daglig leder
Tlf. 975 95 119 • aksjonen@rovdyr.org

Lars Erik Brattås Webmaster

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon med formål å endre dagens rovdyrpolitikk. Økende bestander av store rovdyr gir ikke bare konflikt mellom nærings og verneinteresser. Det handler om mange folks livskvalitet i hverdagen.

Skogen og utmarka er viktig for vår livskvalitet. Dagens rovdyrpolitikk truer mye av det som gjør det meningsfullt å bo i Distrikts-Norge.

Jegere og utmarksbrukere er kulturbærere. Vår fantastiske natur med et rikt biologisk mangfold er et resultat av flere tusen år med allsidig utmarksbruk. Dette er faktisk grunnlaget for vår opprinnelige eksistens og bosetting i Norge.

Det er kunnskapsløst og historieløst hvis disse rike tradisjonene skal vike for urbane myter om at Norge består av urørt villmark.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en viktig stemme i rovdyrdebatten. Med kunnskap, ansvarlighet og engasjement bidrar vi til økt kompetanse som skal gi grunnlag for en ny politikk med aktiv forvaltning i stedet for strengt vern av rovdyr i Norge.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk sier:

- Ja til lokal forvaltning
- Ja til effektivt uttak av skadedyr
- Nei til kjerneområder og rovdyrsoner
- Nei til fast ulvestamme i Norge

Medlemskontingent er kr 200,-
for hovedmedlem i 2010.

Øvrige familiemedlemmer betaler
kr. 100 pr. person. Ungdom under
25 år betaler også kr. 100 pr. person.

Fine premier til Folkeaksjonens gode ververe

Verv 5 medlemmer og velg mellom:

1 år med 10 utgaver av bladet Jakt

Trekopp med logo

6 små glass med logo

Medlemskontingenten er kr 200 for hovedmedlemmer, kr. 100 for øvrige familiemedlemmer (skriv navn på hovedmedlem) og kr. 100 for ungdom under 25 år (skriv fødselsdato).

☐ Jeg melder meg herved inn som medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

☐ Jeg har vervet 5 nye medlemmer og ønsker meg:

☐ Et årsabonnement av bladet Jakt ☐ En trekopp med logo ☐ 6 små glass med logo

Navn:.....

Adresse:..... Dato:

Postnr./Sted:..... Telefon:.....

Innmeldingsskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119
Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Varer med Folkeaksjonens logo

T-skjorte:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: S – M – L – XL – XXL kr 100,- pr. stk

Genser:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: M – L – XL – XXL kr 200,- pr. stk

Caps.

Farge rød eller blå

Caps. Regulerbar størrelse kr 50,- pr. stk

Trekopp

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Trekopp kr 275,- pr. stk

Drammeglass

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

2 glass kr 100,-, 6 glass kr 300,-

Lommelykt

Lommelykt kr 75,- pr. stk

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder kr 275,- pr. stk

Bruk dette bestillingsskjemaet og send til oss i post eller på faks.

Du kan også skrive bestillingen i en e-post og send til aksjonen@rovdyr.org

Varenavn	Antall	Størrelse	Pris pr. stk	SUM
T-skjorte Norsk natur er herlig –uten ulv!			100,-	
Genser Norsk natur er herlig – uten ulv!			200,-	
Caps med logo. Sort farge			50,-	
Caps med logo. Rød farge			50,-	
Trekopp med logo			275,-	
Drammeglass med logo. 2 -pack.			110,-	
Drammeglass med logo. 6 - pack.			300,-	
Lommelykt med logo			75,-	
Kortholder med logo			275,-	

Sum kr _____

Jeg bestiller herved de varer og det antall som jeg har markert på bestillingsskjema.
Frakt og omkostninger på kr. 30 pr. sending kommer i tillegg.

Navn:

Adresse: Dato:

Postnr./Sted: Telefon:

12 Rovdyr 4 –2009

E-post:

BESTILLINGSSKJEMA SENDES:

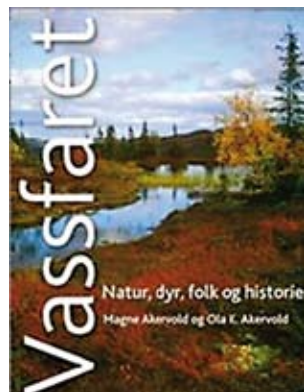
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org

Telefon: 975 95 119 • Telefax: 74 12 65 01

Bankkonto: 4464.09.33434

IMPORTERTE BJØRNER – PEKKA OG LISA

MAGNE ÅKERVOLD, FLÅ

I Sverige har politikerne nylig åpnet for å importere ulver fra Russland og Finland for å skaffe friske gener til en påstått innavlstruet ulvestamme. Også her i landet er frykt for innavl aktuell for noen biologer og ulvevenner, hysteriet omkring Galventispa og Ivan, som begge for tiden er borte, har slik bakgrunn.

Men import av rovdyr til norsk fauna er ikke noe nytt. I 1951 innførte godseier Gerhard Aage Treschow (Treschow-Fritzøe) to bjørneunger fra Finland. De ble døpt Pekka og Lisa. Treschow slapp dem først i sine egne skoger ved Skrim i Telemark, men der ville bjørnene ikke være, de søkte til folk. Treschow tok deretter kontakt med en del skogeiere i Vidalen-området for om mulig å finne trakter der ungene kunne slå seg til ro.

For å drøfte dette ble det arrangert et møte på Nes i Ådalen 4. mai 1952. I boka "VASSFARET, Natur, dyr, folk og historie" er det gjengitt et referat som G. A. Treschow har skrevet fra dette møtet. I referatet står det bl.a.:

"Søndag 4. mai ble det holdt et møte på Nes hvor et antall skogeiere fra Vidalen-området var representert. Dessuten var forfatteren Mikkjel Fønhus til stede. Norges Jeger- og Fiskerforbund var representert ved direktør Odd Gleditsch, medlem av styret, og generalsekretær Knut Rom. Fra Fritzøe møtte G.A. Treschow (G.A.T.) og skogbestyrer Rønnin-

gen. Forøvrig var tannlege Nils Vikar til stede og Einar Heimås Dokken, som er formann i "Vassfarets Venner".

Møtet ble innledet ved at G.A.T. gav en redegjørelse for forsøket med de importerte bjørneungene. Han redegjorde derunder for hvorledes man hadde fått fatt i bjørnene, og hvordan forsøket hadde utviklet seg etter at bjørnene ankom Norge. Pointet ble oppsummert således:

1. Grunnen til at slippforsøket i Skrimtraktene nå må karakteriseres som mislykket, er for det første at området har vist seg å være for lite, således at bjørnene blir forstyrret av hogst og turisttrafikk. For det annet ansees det høyst uheldig at bjørnene kom ut av hiet så tidlig at de ikke var i stand til å finne passende næring. På grunn av flere mislykkede forsøk, har man nå ved Fritzøe kommet derhen at forsøket må oppgis.

2. Ved å slippe bjørnene i Vassfaret mener man for det første å kunne oppnå den fordel at det er et meget større og mer tilfredsstillende område for bjørnene. Videre antas at ernæringsforholdene og terrengforholdene for øvrig er bedre skikket der enn i Skrimtraktene. Videre anser man det for å være et stort point at der i Vassfaret finnes en vill bjørnestamme som Pekka og Lisa sannsynligvis vil få kontakt med. Man tror da at samværet med de ville bjørnene vil kunne virke opplærende på bjørneungene, således at disse etter hvert blir sky og ville.

Etter dette ble ordet erklært fritt, og det utspant seg en interessant diskusjon hvor det ble gitt uttrykk for enkelte betenkeligheter ved bjørneslippet i Vidalen. Det var først og fremst Lars Elsrud som var redd for å få vanskeligheter med seterjentene som skulle passe hans buskap på en seter beliggende 15 km fra det sted hvor bjørnene tenkes sluppet. Videre ytret Per Goplerud ønsket om at Norges Jeger- og Fiskerforbund hvis mulig skulle stille en garanti for den skade bjørnene måtte forvalde på buskapen.

FOTO: MAGNE ÅKERVOLD

Det ble så en del diskusjon like overfor pressen etter et eventuelt slipp i Vidalen. Man enedes til slutt om at det fra Fritzøe skal sendes ut en kort N.T.B-melding samme aften som slippet har funnet sted. På denne måten oppnås at samtlige aviser får den samme meddelelse. Videre ble Mikkjel Fønhus sterkt oppfordret fra samtlige fremmøtte om å skrive en nærmere redegjørelse for hele bjørneforsøket som burde konkludere i en appell til alle dem som ferdes i Vassfaret-Vidalen-området om ikke å forstyrre bjørneungene som nå trenger fred og ro for å komme i sitt rette element. Det burde samtidig advares mot uforstandig opptreden overfor bjørneungene hvis noen skulle påtreffe disse i skogen. Man henstilte inntrengende til Fønhus å skrive denne artikkel under fullt navn, idet man mente at dette i høy grad ville tjene til sakens fordel. Fønhus lovet å overveie dette.

Det ble så oppsatt en erklæring som ble undertegnet av samtlige fremmøtte."

Etter dette ble bjørneungene fraktet fra Larvik i fly som landet i Sandvatnet i Vidalen. Pekka tok seg endog et bad før han sammen med Lisa stakk inn i Vidalens dype skoger. Men heller ikke her fant bjørneungene seg til rette. De hadde nok vært "tamme" for lenge. Etter kort tid fant Lisa fram til gården Fossholm i Ådalen, mens Pekka kom ruslende fram til Granheim Bilverksted i Begnadalen.

Så måtte det konstateres at også forsøket på utsetting i Vassfartraktene var mislykket. Bjørneungene ble så kjørt på lastebil til Nystuen Høyfjellshotell på Filefjell, og her ble de en stor attraksjon i mange år. De fikk egen bjørnegård med badedam og hi. Og "hotelloppholdet" resulterte i barn. I mars 1958 kom det tvillinger, og i 1962 nedkom Lisa med en unge. Men i 1962 kom Pekka seg ut av bjørnegården, og krigshelten Max Manus som hadde hytte i nærheten, måtte skyte bamsen. Lisa fortsatte sitt liv i bjørnegården, men i 1969 kom også hun seg ut av bjørnegården og skadet en turist. Da ble også hun avlivet..

Minneord Wilhelm Elsrud

Wilhelm Elsrud er død, 88 år gammel. Han hadde sin utdannelse fra Norges landbrukshøyskole og var forstkandidat. Han viet hele sitt liv til skogen og forvaltning av denne her til lands, men også i andre land. Han startet sitt yrkesaktive liv i skogeiersamvirket og var kontorsjef i Norges Skogeierforbund i mange år. I 25 år tjenestegjorde han i Det norske skogselskap, i 23 av disse årene som administrerende direktør.

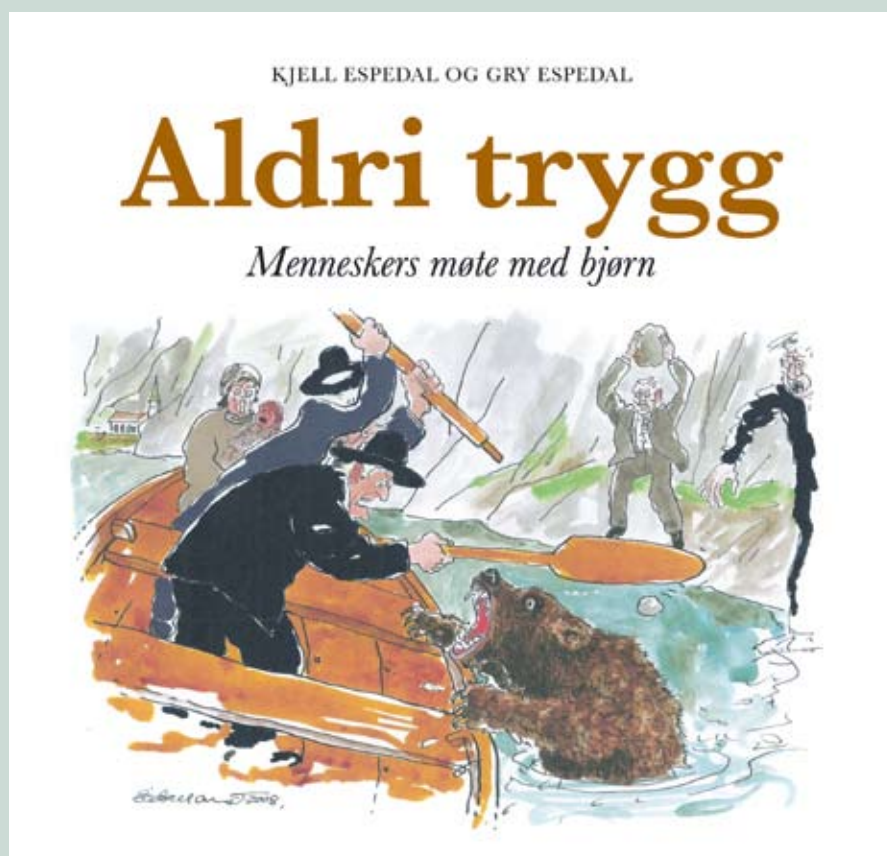
Wilhelm Elsrud var klar på at dersom en skulle oppnå bedre forståelse for verdien av skogen og bruk av denne til bl.a. friluftsliv og rekreasjon, måtte det skapes forståelse for dette hos skogeiere, allmennhet og ikke minst til politikere. Det hører også med til historien om hans yrkesaktive liv at han var svært aktiv i 4H-bevegelsen og hadde ulike tillitsverv ellers innen skogbruk og landbruk. Ikke minst ble han sterkt engasjert i norsk rovdyrpolitikk som han så på som lite forenlig med hans tenkning om bruk og forvaltning av skogen. Som pensjonist ble han også medlem i det første landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Vi som fikk gleden av å lære å kjenne og jobbe sammen med Wilhelm, fikk raskt forståelse av at vi her hadde med et menneske som var usedvanlig kunnskapsrikt, var engasjert

i samfunnsliv og samfunnsutvikling. Men det som kanskje preget ham mest var hans fine vesen og omgangsform. Hans meninger var tydelige, og disse kunne han fremføre på en måte som både var skånsomme og forsiktige, men samtidig fremført med tyngde. Han likte særdeles dårlig at norske skoger skulle brukes til forvaltning av store rovdyr, og var sterkt uenig i den rovdyrpolitikk våre myndigheter la opp til. Vår organisasjon som kamparena passet godt for det syn Wilhelm hadde på rovdyrpolitikken og måten det ble jobbet på for å endre denne. Hans kunnskap om skogbruk, landbruk og kjennskap til ulike politiske miljøer kom godt med i dette arbeidet. Målet for en akseptabel rovdyrpolitikk er langt fra nådd, men arbeidet med dette vil fortsette videre. Det er all grunn til å takke for det arbeidet og den innsatsen Wilhelm Elsrud la ned for Folkeaksjonen.

Tapet av Wilhelm Elsrud er stort. Han var en flott person og et omgjengelig medmenneske med stor sans for rettferdighet. Vi lyser fred over hans minne.

OLA STENSGÅRD
TIDL. LEDER AV FOLKEAKSJONEN
NY ROVDYRPOLITIKK

Bestill boka på internett: www.bjornehistorier.no

Aldri trygg Menneskers møte med bjørn

KJELL ESPEDAL
OG GRY ESPEDAL

**- en barnebok med
spennende bjørnehistorier**

Historiene som er fortalt i denne boken er historier, fortalt av dem som har opplevd dem til neste generasjon som igjen har fortalt videre til nye etterkommere. Bjørnehistoriene er fra Ryfylke og Sirdalen fra tiden da det virkelig var bjørn – på slutten av 1800-tallet. Historiene er samlet og nedtegnet først i hefteform og nå i bokform av Kjell Espedal, med hjelp av datteren Gry Espedal.

Takk til far og farfar Torleif Espedal som satt talløse timer på Espedals-stølen og fortalte bjørnehistorier på en slik måte at vi aldri fikk sove...

Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag

Folkeaksjonen på Facebook

Lokallag	Leder	Telefon
Akershus	Kåre Holmen, Aurskog	tlf. 63 86 42 08
Østfold	Nils Solberg, Halden	tlf. 901 75 120
Vestfold	Helge Røsholt, Steinsholt	tlf. 33 12 95 17
Telemark	Trond Kvernstuen, Nordagutu	tlf. 959 47 635
Hallingdal	Oddvar Berg, Hol	tlf. 913 42 213
Glåmdalen	Torstein A. Opdahl, Namnå	tlf. 62 94 45 42
Trysil	Ola Sjøli, Trysil	tlf. 62 45 75 27
Åmot og Elverum	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 91 74 67 96
Ringsaker	Geir Atle Aas, Brumunddal	tlf. 907 27 902
Rendalen og Stor-Elvdal	Roy Tovsrud, Hanestad	tlf. 62 46 92 28
Nord-Østerdal	Ola Tronsmoen, Alvdal	tlf. 62 48 96 36
Lillehammer	Ottar Moe, Øyer	tlf. 61 27 81 26
Gausdal	John Birger Skansen, Østre Gausdal	tlf. 416 44 713
Nordre Land	Håkon Bratrud, Dokka	tlf. 951 57 970
Valdres	Arne Myrvang, Rogne	tlf. 61 34 04 63
Skjåk	Else Mona Bjørnstad, Skjåk	tlf. 915 39 565
Lesja	Kåre Ljosbakken, Lesja	tlf. 61 24 37 19
Oppdal og Rennebu	Stein M. Lauritzen, Oppdal	tlf. 72 42 41 27
Gauldal	Ole Johan Sætre, Ler,	tlf. 72 85 18 21 NY
Nord-Trøndelag	Håvard Furulund, Nordli	tlf. 976 80 570
Nordland	Laila Hoff, Hattfjelldal	tlf. 920 51 459 NY

Følg Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk på Facebook sammen med tusenvis av andre fornuftige menn og kvinner. Her kan du få nye venner og følge med i hva som skjer rundt omkring i landet.

Ringsaker lokallag

Årsmøte i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk - Ringsaker lokallag tirsdag 9. februar 2010, kl. 19.00.

Sted: Brumunddal Veikro.
Alle medlemmer i lokallaget har stemmerett på årsmøtet.

Saker som ønskes behandlet av årsmøtet må være styret i hende innen torsdag 25. januar.

Kontakt: Leder Geir Atle Aas,
Brumunddal tlf. 907 27 902

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder	Nils Solberg	Halden	tlf. 901 75 120
Styremedlem	Sara Kveli	Lierne	tlf. 917 90 265
	Torvald M. Brinch	Oslo	tlf. 950 48 909
	Laila Hoff	Hattfjelldal	tlf. 920 51 459
	Vidar Helgesen	Rena	tlf. 917 46 796
Vara	Ola Arne Aune	Oppdal	tlf. 970 79 868
	Håkon Furuhoide	Folldal	tlf. 959 38 213
	Eli Bjørvatten	Vegårshei	tlf. 907 50 423
Daglig leder	Åsmund Ystad	Steinkjer	tlf. 975 95 119
		e-post:	aksjonen@rovdyr.org

Adresseendring?

Flyttet eller fått ny adresse?
Vær vennlig og gi oss beskjed, slik at du fortsatt får tidsskriftet Rovdyr i posten.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon som har til formål å endre dagens rovdyrpolitikk med følgende hovedkrav:

• Forvaltningsmodellen med

kjerneområder og soner må bort

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

• Lokal forvaltning

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

• Effektivt uttak av skadedyr

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

• Nei til fast ulvestamme i Norge

Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

Du kan følge vårt daglige arbeid på Folkeaksjonens nettside www.rovdyr.org. Der kan også alle tidligere utgaver av tidsskriftet Rovdyr leses i sin helhet.

